

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/240/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2313204892
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:2313204892.3

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Minksa a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Olivera Kolenčíka v právnej veci žalobcov: 1. P. Q., nar. XX. XX. XXXX, bytom Q. - Q., A. X, 2. G. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom Q. - Q., A. XX, 3. Y. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom V F. XXXX, F., Česká republika, zastúpení Čibrik & Blazsek, advokátska kancelária s. r. o., so sídlom Šaľa, Hlavná 14, IČO: 46 255 010, v mene ktorej koná advokát a konateľ Mgr. Robert Čibrik, proti žalovanému: Poľnohospodárske družstvo Cabaj - Čápor, so sídlom Cabaj - Čápor, IČO: 00 198 048, zastúpený Advokátska kancelária STOKLASA & STOKLASOVÁ s. r. o., so sídlom Nitra, Farská 25, IČO: 36 856 282, v mene ktorej koná advokátka a konateľka JUDr. Eva Stoklasová, o zaplatenie 6 655,44 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Nitra zo dňa 5. februára 2017, č. k. 9C/2/2014-106 v spojení s opravným uznesením zo dňa 4. júla 2018, č. k. 9C/2/2014-133, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Nitra zo dňa 5. februára 2017, č. k. 9C/2/2014-106 v spojení s opravným uznesením zo dňa 4. júla 2018, č. k. 9C/2/2014-133 m e n í tak, že:

Žalovanému voči žalobkyniam v 1., 2. a 3. rade p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Nitra (súd prvej inštancie podľa § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) uznesením zo dňa 05. 02. 2017, č. k. 9C/2/2014-106 v spojení s opravným uznesením zo dňa 04. 07. 2018, č. k. 9C/2/2014-133, rozhodol, že žalobcovia majú právo na plnú náhradu trov konania. Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na § 256 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 470 ods. CSP.

2. V odôvodnení rozhodnutia súd poukázal na to, že žalobcovia v 1. až 3. rade sa žalobou domáhali, aby súd zaviazal žalovaného k zaplateniu sumy 2 218,48 eura s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 04. 04. 2012 do zaplatenia žalobkyni v 1. rade, k zaplateniu sumy 2 218,48 eura s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 04. 04. 2012 do zaplatenia žalobkyni v 2. rade, k zaplateniu sumy 2 218,48 eura s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 04. 04. 2012 do zaplatenia žalobkyni v 3. rade, spolu vo výške 6 655,44 eura, z titulu nevyplateného majetkového podielu u žalovaného, ktorého spoluvlastníkmi sa stali žalobkyne, a to každá v jednej tretine k celku. Po zániku členstva v družstve za trvania družstva vzniklo žalobkyniam právo na vyplatenie vyrovnacieho podielu, ktorého výšku žalovaný určil každej zo žalobkyň vo výške 1 774,79 eura s tým, že podľa stanov žalovaného vznikne nárok na vyplatenie predmetného vyrovnacieho podielu po nebohom P. P. v roku 2012. Ohľadne výšky vyrovnacieho podielu žalobcovia vychádzali zo sumy určenej v osvedčení o dedičstve, podľa ktorého každá zo žalobkyň nadobudla jednu tretinu majetkového podielu v hodnote 2 218,48 eura.

3. Z listu žalovaného zo dňa 10. 06. 2011 súd zistil, že oznamoval žalobkyni v 1. rade skutočnosť, že jej nárok na vyrovnávací podiel je splatný uplynutím siedmich rokov od schválenia účtovnej uzávierky za rok, v ktorom členstvo zaniklo a na základe toho jej vznikne nárok na vyplatenie vyrovnacieho podielu po

P. P. v roku 2012, pričom vyrovnávací podiel predstavuje čiastku 1 774,79 eura na dediča. Listom zo dňa 03. 04. 2012 žalovaný oznamoval žalobkyni v 1. rade, že podľa jeho evidencie je výška vyrovnacieho podielu vo výške 1 774,79 eura, pričom vzhľadom na ekonomickú situáciu jej ponúkal možnosť dohody s tým, že by jej na vyplatenie vyrovnacieho podielu bola vyplatená suma 177,48 eura, respektíve 10 % vyrovnacieho podielu v najbližšom možnom termíne, čím by bol záväzok žalovaného považovaný za splnený. V odpore proti platobnému rozkazu žalovaný uvádzal, že do podania žaloby neuhradil vyrovnávací podiel z dôvodu, že mu ani ku dňu podania odporu žalobcu nepredložili úplné osvedčenie o dedičstve po P. U., z ktorého by bolo zrejmé, že ide o právoplatné rozhodnutie a že každý zo žalobcov dedí v rovnakom pomere, a preto sa nemohol dostať do omeškania. Zároveň oznámil, že členstvo právneho predchodcu žalobcov bolo ukončené jeho úmrtím XX. XX. XXXX a výška vyrovnacieho podielu ukončením členstva predstavovala sumu 5 324,37 eura. Keďže žalobcovia uviedli, že každá z nich zdedila rovnaký podiel po poručiteľovi, uhradil žalovaný dňa 03. 10. 2013 každej zo žalobcov sumu 1 774,79 eura.

4. Právny zástupca žalobkýň zobral žalobu späť ohľadom každej zo žalobkýň v časti požadovanej istiny 2 218,48 eura ku každej zo žalobcov a súd konanie uznesením č. k. 9C/2/2014-86 zo dňa 04. 09. 2014 zastavil. V priebehu pojednávania dňa 04. 09. 2014 zobral v celom rozsahu žalobu späť ohľadom žalobcov v 2. a 3. rade, t. j. aj ohľadom príslušenstva. Právny zástupca žalobkýň v 1. - 3. rade podaním doručeným Okresnému súdu Nitra dňa 02. 09. 2014 oznámil, že vzhľadom na konanie žalovaného, ktorý uhradil žalobcom 80 % uplatneného nároku berie žalobu v časti celej istiny pri každej jednej žalobkyni v 1. - 3. rade späť a žiadal v späťvzatej časti konanie zastaviť. Z listu zo dňa 16. 06. 2006, ktorý bol žalovanému doručený žalobkyňami, súd zistil, že žalobkyne žiadali o vyplatenie majetkového podielu na základe ich potvrdenia zo dňa 16. 11. 2004. Právny zástupca žalobcov listom zo dňa 25. 09. 2014 zobral v celom rozsahu žalobu späť, a to aj ohľadom žalobkyne v 1. rade týkajúci sa príslušenstva, preto súd konanie uznesením č. k. 9C/2/2004-86 zo dňa 25. 09. 2014 v celom rozsahu zastavil. Zároveň uviedol, že o trovách konania bude rozhodnuté do tridsiatich dní po právoplatnosti predmetného uznesenia. Súd uznesením č. k. 9C/2/2014-90 zo dňa 12. 01. 2015 zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcom v 1. až 3. rade náhradu trov konania v sume 168,40 eura, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 160,40 eura a zaplateného súdneho poplatku za žalobu vo výške 8 eur. Zároveň vrátil žalobkyňiam zaplatený súdny poplatok za žalobu v zastavujúcej časti v sume 120 eur. Krajský súd v Nitre uznesením č. k. 5Co/376/2016-100 zo dňa 30. 09. 2016 uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

5. V predmetnej veci došlo k zastaveniu konania z dôvodu, že po podaní žaloby žalovaný plnil žalobcom aj keď nie sumu, ktorej sa dožadovali a u každej zo žalobcov zaplatil z pôvodne uplatnenej sumy 2 218,48 eura, sumu 1 774,79 eura. Právny zástupca žalobkýň však zobral žalobu späť ohľadne celej istiny a následne aj ohľadom príslušenstva, teda úrokov z omeškania, preto súd posúdil jeho úspech a neúspech v konaní tak že celkový úspech žalobkýň predstavoval 60 % (úspech žalobkýň 80 % zaplatená suma 1 774,79 eura, žalovaný - neúspech 20 % = celkový úspech 60 %).

6. Súd prvej inštancie po preskúmaní obsahu spisového materiálu konštatoval, že neexistujú dôvody hodné osobitného zreteľa, kedy by súd výnimočne náhradu trov konania úspešnej strane konania nepriznal. Vzhľadom k uvedenému pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania postupoval v zmysle § 256 ods. 1 CSP a úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnej výške. Po právoplatnosti tohto uznesenia bude rozhodnuté o výške trov konania samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

7. Na základe vyššie uvedených skutočností súd prvej inštancie rozhodol tak, ako uviedol vo výrokovej časti uznesenia.

8. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, žiadajúc odvolací súd, aby napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňiam v 1. - 3. rade náhradu trov konania v rozsahu 60 %.

9. Namietal, že žalobkyne v 1. - 3. rade sa platobným rozkazom domáhali, aby súd zaviazal žalovaného k zaplateniu sumy 6 655,44 eura s príslušenstvom z titulu nevyplateného majetkového podielu u žalovaného, ktorého spoluvlastníkmi sa stali žalobkyne, a to každá v jednej tretine k celku. Žalovaný žalobkyňiam dňa 03. 10. 2014 majetkový podiel vyplatil, a to vo výške 5 324,37 eura, teda každej

1 774,79 eura. Výška vyplateného majetkového podielu sa odlišovala od žalovanej sumy v dôsledku chybného výpočtu žalobkyní. Právny zástupca žalobkyní vzal vo vzťahu k žalobkyniam v 1. - 3. rade žalobu späť v celom rozsahu, na základe čoho súd konanie v jednotlivých častiach dňa 04. 09. 2014 a 25. 09. 2014 v celom rozsahu zastavil. Okresný súd Nitra uznesením zo dňa 12. 01. 2015 rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyniam v 1. - 3. rade náhradu trov konania v sume 168,40 eura, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 160,40 eura a zaplateného súdneho poplatku za žalobu vo výške 8 eur. Súd tiež vrátil žalobkyniam v 1. - 3. rade spoločne a nerozdielne súdny poplatok v sume 120 eur.

10. Žalobkyne v 1. - 3. rade sa proti obom výrokom súdu prvej inštancie odvolali. Krajský súd v Nitre napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd predovšetkým v 16. bode uznesenia zo dňa 30. 09. 2016 konštatoval, že súd prvej inštancie vo veci vyčíslenia trov konania postupoval správne, pokiaľ ide o vyčíslenie celkového úspechu 60 % žalobcov v tomto konaní, nepostupoval však správne, keď pri výpočte tarifnej odmeny nezvolil správny výpočtový základ 2 218,48 eura - teda pôvodne žalovanú sumu na každú zo žalobkyní. Okresný súd Nitra uznesením zo dňa 05. 02. 2017 rozhodol, že žalobkyne majú právo na plnú náhradu trov konania.

11. Rozhodnutie Okresného súdu Nitra považujeme za nesprávne, z dôvodu chybného určenia výšky náhrady trov konania v prospech žalobkyní. Poukázal na § 255 ods. 1 CSP a dodal, že súd prvej inštancie priznal žalobkyniam náhradu trov konania tak, akoby mali v spore 100 % úspech, čo však nekorešponduje so skutočnosťou. Žalobkyne v 1. - 3. rade pôvodne žalovali sumu 6.655,44 eura, čo predstavuje 2 218,48 eur na žalobkyňu. Žalovaný vyplatil žalobkyniam v 1. - 3. rade vyplatil sumu 5 324,37 eura, teda každej 1 774,79 eura. Konanie bolo následne z dôvodu späťvzatia návrhu v celom rozsahu zastavené.

12. Okresný súd Nitra v uznesení zo dňa 12. 01. 2015 konštatoval, že celkový/čistý úspech žalobkyní v 1. - 3. rade je 60 %. Uvedené vyplýva zo skutočnosti, že ak pôvodne žalovaná suma 2 218,48 eura je 100 %, tak skutočne vyplatená suma 1 774,79 eura, ktorá predstavuje úspech žalobkyní v konaní je 80 %. Rozdiel medzi pôvodne žalovanou sumou a vyplatenou sumou je 443,69 eura, čo je 20 %. Za celkový úspech žalobkyní sa na účely náhrady trov konania považuje rozdiel medzi úspechom a neúspechom (úspech 80 %, neúspech 20 %, $80\% - 20\% = 60\%$). Celkový úspech žalobkyní je teda 60 %. Hoci bolo proti rozhodnutiu Okresného súdu Nitra zo dňa 12. 01. 2015 podané odvolanie, súd druhej inštancie sa s uvedeným stotožnil a v 16. bode uznesenia konštatoval, že súd prvej inštancie vo veci vyčíslenia trov konania postupoval správne, pokiaľ ide o vyčíslenie celkového úspechu 60 % žalobkyní v tomto konaní. Hodnota jedného úkonu zo sumy 2 218,48 eura je $91,29 \text{ eura} \times 3 = 273,87 \text{ eura} + \text{režijný paušál } 23,43 \text{ eura} = 297,30 \text{ eura}$. Keďže žalobkyne boli v konaní úspešnejšie, majú právo na pomernú časť náhrady trov konania voči žalovanému, teda vo výške 60 %.

13. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 Zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnuté rozhodnutie, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné, preto uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil.

14. Odvolací súd preskúmaním spisového materiálu zistil, že žalobkyne v 1. až 3. rade sa podanou žalobou zo dňa 05. 02. 2013, doručenou súdu prvej inštancie dňa 25. 02. 2013, domáhali voči žalovanému každá zaplata sumy 2 218,48 eura, teda celkovo sa spolu domáhali zaplata sumy 6 655,44 eura. Okresný súd žalobe čiastočne vyhovel rozsudkom zo dňa 17. 10. 2013, č. k. 25C/175/2011-235, a to každej z navrhovateľiek v sume 29,03 eura a každej v časti o zaplata sumy 1 149,02 eura konanie zastavil a vo zvyšku žalobu zamietol. Žalovanému súd priznal právo na náhradu trov konania. Krajský súd v Nitre rozsudkom zo dňa 24. 06. 2015. č. k. 5Co/28/2014-277 vo veci samej rozhodnutie Okresného súdu potvrdil a v časti trov konania rozhodnutie zrušil pre nepreskúmateľnosť. Následne súd prvej inštancie o trovách konania rozhodol napadnutým uznesením tak, že úspešnému žalovanému priznal právo na náhradu trov konania v sume 1 735,63 eura za započítaný preddavok na trovy štátu v sume 63,08 eura (1/2 z úhrady za znalecký posudok) a trovy právneho zastupovania. Dňa 26. 08. 2013 vydal súd prvej inštancie platobný rozkaz č. 15C/91/2013-27, ktorým uložil žalovanému povinnosť, aby do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatil žalobkyni v 1. rade istinu vo výške 2 218,48 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 04. 04. 2012 do zaplata,

žalobkyni v 2. rade istinu vo výške 2 218,48 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 04. 04. 2012 do zaplatenia a žalobkyni v 3. rade istinu vo výške 2 218,48 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 04. 04. 2012 do zaplatenia a súčasne žalobkyni v 1. až v 3. rade nahradil trovy konania vo výške 889,30 eura, pozostávajúce z náhrady zaplateného súdneho poplatku za návrh na začatie konania vo výške 399 eur a z náhrady trov právneho zastúpenia vo výške 490,30 eura, spočívajúcich v dvoch úkonoch právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, návrh na vydanie platobného rozkazu) jeden úkon á 237,34 eura, 2 × režijný paušál za rok 2013 á 7,81 eura, t. j. trovy právneho zastúpenia celkom 490,30 eura s tým, že plnením sumy trov konania jednej zo žalobkýň, zaniká povinnosť plniť voči ostatným žalobkyniam, a to v rozsahu poskytnutého plnenia, alebo aby v tej istej lehote podal odpor na tomto súde. Žalovaný podal proti platobnému rozkazu odpor, v dôsledku čoho bol platobný rozkaz zrušený.

15. V priebehu konania žalobkyne zobrali žalobu späť v časti požadovanej istiny 2 218,48 eura, v dôsledku čoho súd prvej inštancie konanie uznesením č. k. 9C/2/2014-86 zo dňa 04. 09. 2014 zastavil. V priebehu pojednávania dňa 04. 09. 2014 žalobkyne v 2. a 3. rade zobrali v celom rozsahu žalobu späť aj v časti príslušenstva. Právny zástupca žalobkýň v 1. - 3. rade podaním doručeným Okresnému súdu Nitra dňa 02. 09. 2014 oznámil, že žalovaný uhradil žalobkyniam 80 % uplatneného nároku, preto berie žalobu v časti celej istiny pri každej jednej žalobkyni v 1. - 3. rade späť a žiadal v späťvzatej časti konanie zastaviť. Z listu zo dňa 16. 06. 2006, ktorý bol žalovanému doručený žalobkyňami, súd zistil, že žalobkyne žiadali o vyplatenie majetkového podielu na základe ich potvrdenia zo dňa 16. 11. 2004. Žalobkyne listom zo dňa 25. 09. 2014 zobrali v celom rozsahu žalobu späť, a to aj ohľadom žalobkyne v 1. rade týkajúci sa príslušenstva, preto súd konanie uznesením č. k. 9C/2/2004-86 zo dňa 25. 09. 2014 v celom rozsahu zastavil. Zároveň uviedol, že o trovách konania bude rozhodnuté do tridsiatich dní po právoplatnosti predmetného uznesenia. Súd prvej inštancie uznesením č. k. 9C/2/2014-90 zo dňa 12. 01. 2015 zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcom v 1. až 3. rade náhradu trov konania v sume 168,40 eura, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 160,40 eura a zaplateného súdneho poplatku za žalobu vo výške 8 eur. Zároveň vrátil žalobkyniam zaplatený súdny poplatok za žalobu v zastavujúcej časti v sume 120 eur. Krajský súd v Nitre uznesením č. k. 5Co/376/2016-100 zo dňa 30. 09. 2016 uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Následne súd prvej inštancie opätovne vo veci rozhodol napadnutým uznesením tak, žalobkyniam priznal právo na náhradu trov konania.

16. S účinnosťou od 01. 07. 2016, prijatím zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, došlo v súlade s § 473 CSP k zrušeniu zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok. Nová právna úprava dôsledne dodržiava princíp okamžitej aplikovateľnosti procesnoprávnych noriem, ktorý znamená, že nová procesná úprava sa použije na všetky konania, a to aj na konania začaté pred dňom účinnosti CSP s ustanovenými výnimkami z tohto základného pravidla.

17. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 470 ods. 2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie..

Podľa § 251 CSP v znení platnom a účinnom od 01. 07. 2016, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa § 256 ods. 1 CSP v znení platnom a účinnom od 01. 07. 2016, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

18. Odvolací súd preskúmajúc dôvodnosť podaného odvolania žalovaného dospel k záveru, že súd prvej inštancie sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia veci, keď na základe správne zisteného skutkového stavu dospel k nesprávnym právnym záverom. Uvedené skutočnosti primáli odvolací súd

rozhodnúť o podanom odvolaní tak, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil podľa § 388 CSP, keď odvolanie žalovaného vyhodnotil ako dôvodné.

19. Vychádzajúc z obsahu súdneho spisu odvolací súd zistil, že predmet konania bol celkovo vo výške 6 655,44 eura. Žalovaný v priebehu konania zaplatil každej zo žalobkýň sumu 1 774,79 eura, teda celkovo zaplatil sumu 5 324,37 eura, čo znamená, že žalovaný splnil nárok žalobkýň uplatnený predmetnou žalobou v rozsahu 80 %. Následne žalobkyne žalobu zobrali späť v celom rozsahu, teda aj v časti žalobou uplatneného nároku, ktorú žalovaný nezaplatil, v dôsledku čoho súd prvej inštancie dospel nesprávne k záveru, že žalobkyne majú nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, teda v rozsahu 100 %. Z vyššie uvedeného však nemožno dospieť k záveru, že žalovaný zavinil zastavenie konania v celom rozsahu, a teda žalobkyniam nemožno priznať nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

20. Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky je aj to, že účastník konania, ktorý v konaní, spravidla v spore, uspel, má, zásadne, právo na to, aby sa mu nahradili všetky trovy, ktoré zaplatil vo vecnej súvislosti s uplatnením tohto základného práva. Ak sa chce súd odchyliť od tohto pravidla, musí vychádzať zo zákona a túto odchýlku aj náležite odôvodniť, inak porušuje základné právo na súdnu ochranu dotknutého účastníka.

21. Zmyslom a účelom inštitútu náhrady trov konania pred všeobecným súdom je poskytnúť úspešnej strane náhradu tých trov konania, ktoré účelne vo vecnej a časovej súvislosti s konaním musela alebo bude musieť nepochybné zaplatiť, pričom by ich nemusela zaplatiť, ak by tu nebolo konanie pred všeobecným súdom. Výnimky z tohto pravidla musí ustanoviť zákon; tieto sa musia uplatňovať len za splnenia všetkých zákonom ustanovených podmienok a skôr reštriktívne, napr. takou výnimkou je nepriznanie náhrady trov konania podľa § 257 CSP (porovnaj napr. II. ÚS 31/04). Pri rozhodovaní o trovách konania v zmysle § 255 CSP v spojitosti s § 251 CSP platí, že sa hradia len preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky a že sa právo na náhradu trov konania riadi mierou procesného úspechu.

22. Odvolací súd preskúmavajúc dôvodnosť podaného odvolania dospel k záveru, že súd prvej inštancie síce správne zistil skutkový stav veci, keď konštatoval, že žalovaný plnil to, čoho sa žalobkyne podanou žalobou domáhali v rozsahu 80 %, avšak nesprávne uviedol, že žalovaný procesne zavinil zastavenie konania v celom rozsahu, v dôsledku čoho žalobkyniam v 1. - 3. rade priznal plnú náhradu trov konania. Vzhľadom k tomu, že žalobkyne zobrali žalobu späť v celom rozsahu, a to aj v časti, v ktorej žalovaný neplnil, je potrebné zavinenie za zastavenie konania pričítať na stranu žalobkýň.

23. Odvolací súd poznamenáva, že len výnimočne možno (§ 256 ods. 1 CSP) uložiť niektoej zo strán povinnosť nahradiť druhej strane trovy zastaveného konania, a to podľa prvej vety tohto ustanovenia tej strane, ktorá zavinila, že konanie muselo byť zastavené a podľa druhej vety tohto ustanovenia žalovanému v prípade, že bol pre jeho správanie vzatý návrh späť, ktorý bol podaný dôvodne.

24. Ďalej odvolací súd uvádza, že ustanovenie § 256 ods. 1 CSP vychádza z § 146 ods. 2 OSP. Ak teda dôjde k zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby, potom je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách, teda aj na strane žalobcu, aj na strane žalovaného. Pokiaľ žalobca žalobu musel zobrať späť pre správanie žalovaného, spočívajúce napríklad v úhrade žalovanej sumy po začatí konania, potom je potrebné konštatovať, že žalovaný procesne zavinil zastavenie konania. Ak by žalobca žalobu zobral späť bez udania dôvodu alebo bez toho, aby išlo o reakciu na správanie žalovaného, a teda nemožno pričítať procesné zavinenie žalovanému, znáša trovy žalovaného žalobca. Ak dôvodom späťvzatia žaloby je oprávnené uplatnená námietka premlčania vznesená žalovaným, z procesného hľadiska zásadne platí, že zastavenie konania zavinil žalobca a je povinný nahradiť trovy konania, ktoré vznikli žalovanému (R 11/1998).

25. V nadväznosti na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné zmeniť, a to tak, že žalobkyniam patrí právo na náhradu trov konania v rozsahu 60 %, keďže žalovaný nezavinil zastavenie konania v celom rozsahu, na čo je potrebné pri rozhodovaní o trovách konania prihliadnuť. Žalobca splnil nárok žalobkýň v rozsahu 80 % (zaplatil sumu 5 324,37 eura, žalobkyne žiadali 6 655,44 eura), to znamená, že procesný úspech žalobkýň bol 80 % a procesný

neúspech žalovaného bol 20 % (rozdiel medzi žalobou uplatnenou sumou a zaplatenou sumou je 1 331,07 eura), čo predstavuje čistý úspech žalobkyň vo výške 60 % (80 % - 20 % = 60 %).

26. Poukazujúc na to, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s tým, že žalovaný nezavinil zatavenie konania v celom rozsahu, keďže nezaplatil celú sumu, ktorú si žalobkyne podanou žalobu uplatnili, avšak žalobkyne zobrali žalobu v celom rozsahu späť, dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil danú vec, keď na správne zistený skutkový stav aplikoval nesprávnu právnu normu. Prihliadnuc na túto skutočnosť dospel odvolací súd k rozhodnutiu, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné zmeniť v zmysle § 388 CSP tak, ako to uviedol vo výrokovej časti uznesenia.

27. O trovách odvolacieho konania rozhodol súd v zmysle § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že v odvolacom konaní procesne úspešnému žalovanému priznal voči procesne neúspešným žalobkyniam v 1. - 3. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

28. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá Civilného sporového poriadku v spojení § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).